

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2466/2026-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirne Maržić, predsjednice vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izvjestitelja i dr. sc. Jelene Čuveljak, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom CENTAR FAKTOR d.o.o. u stečaju, OIB 69566160187, Zagreb, Radnička cesta 39, odlučujući o žalbi vjerovnika Republika Hrvatska te BKS-Bank AG St. Veiter Ring 43 A-9020 Klagenfurt, Austrija OIB 95202348925, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-43/2024-122 od 13. svibnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 8. srpnja 2026.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-43/2024-122 od 13. svibnja 2026. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak pred drugim sucem pojedincem.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-43/2024-122 od 13. svibnja 2026. odbijen je kao neosnovan zahtjev vjerovnika, Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave i Ministarstva poljoprivrede Republike Hrvatske te BKS Bank AG za ukidanje odluke skupštine vjerovnika donesene na završnom ročištu 27. travnja 2026., pod točkom IV. dnevnog reda o nedavanju suglasnosti stečajnoj upraviteljici da nakon zaključenja stečajnog postupka u ime i za račun stečajne mase dužnika nastavi parnični postupak koji se pod poslovnim brojem Povrv-3899/2025 vodi pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu protiv tuženika Smiljana Pilipovića.

2. Prvostupanjski sud je ocijenio da odluka skupštine vjerovnika nije protivna zajedničkim interesima vjerovnika jer je donesena s potrebnom većinom glasova nazočnih vjerovnika te da nisu ispunjene pretpostavke za primjenu odredbe članka 108. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ).

3. Protiv rješenja žalbu je podnijela Republika Hrvatska iz svih žalbenih razloga. U bitnome navodi da sud pogrešno tumači smisao i sadržaj odredbe članka

108. SZ-a što je to uopće zajednički interes vjerovnika. U smislu odredbi Stečajnog zakona jedini zajednički interes vjerovnika u ovom postupku je što veće namirenje vjerovnika, te se je sud dužan prvenstveno rukovoditi ovom okolnosti prilikom procjene da li je pojedina odluka skupštine vjerovnika u zajedničkom interesu vjerovnika ili ne.

Pri tome nije odlučno koliki iznos tražbina imaju vjerovnici koji su glasovali za odnosno protiv prijedloga pojedine odluke. Sporni prijedlog pod točkom IV. dnevnog reda predviđao je da stečajna upraviteljica nakon zaključenja stečajnog postupka nastavi u ime i za račun stečajne mase dužnika parnični postupak poslovni broj Povrv-3899/2025 pod uvjetom da na ime osiguranja parničnih troškova zainteresirana osoba uplati predviđeni predujam. Evidentno je da se ovakvom odlukom ne opterećuje ni stečajna masa ni bilo tko od vjerovnika ukoliko ne žele uplatiti predujam parničnih troškova, a onaj tko ih odluči uplatiti čini to isključivo na vlastiti rizik i na vlastiti teret. U slučaju nastavka parničnog postupka, ukoliko stečajni upravitelj uspije u sporu, stečajna masa može ostvariti značajna sredstva koja bi poslužila za namirenje vjerovnika (vrijednost spora u navedenoj parnici je 1.241.439,91 EUR). Sud nadalje obrazlaže odluku činjenicom da je na skupštini vjerovnika za odluku osim Smiljana Pilipovića i s njim povezanih društava glasao i vjerovnik Zagrebgradnja d.o.o., pa zaključuje da bi i radi ovoga odluka skupštine bila u zajedničkom interesu vjerovnika, što također nije točno. Naime, iz stečajnog spisa se ne može zaključiti zašto je Zagrebgradnja d.o.o. glasovala protiv nastavka parničnog postupka, ali je to evidentno odluka koja nije u interesu kao stečajnog vjerovnika, već u nekom drugom interesu koji nije vezan uz ovaj stečajni postupak i položaj stečajnih vjerovnika. Stoga se ne može zaključiti da je u zajedničkom interesu svih vjerovnika samo zato što je za nju glasao i vjerovnik Zagrebgradnja d.o.o. Potpuno je evidentno da predmetna odluka o povlačenju tužbe koristi isključivo tuženiku iz te parnice Smiljanu Pilipoviću i s njim povezanim protivna je interesu ostalih vjerovnika, što znači da ne postoji zajednički interes svih vjerovnika za povlačenjem tužbe. Sud nadalje obrazlaže odluku i činjenicom da bi i u slučaju uspjeha u predmetnom parničnom postupku naplata od Smiljana Pilipovića bila upitna jer nema imovine. Ova činjenica je manje važna jer se njegovo imovinsko stanje može utvrđivati i nakon pravomoćnog okončanja parničnog postupka kroz narednih deset godina, do kada je moguće pokretati ovršne postupke temeljem parnične presude. Dakle radi se o pitanju mogućnosti naplate kroz sljedećih deset do petnaest godina, što sud u ovom trenutku ni na koji način ne može objektivno procijeniti.

Sud također pogrešno ističe kako bi u slučaju uspjeha stečajne mase u parnici, Smiljan Pilipović mogao staviti prigovor prebijanja, pa bi se tražbina Smiljana Pilipovića u ovom postupku umanjila. Međutim, ovakav bi prijeboj bio nedopušten prema odredbi članka 176. stavka 1. SZ-a, jer remeti ravnomjerno namirenje vjerovnika. Stoga do prijeboja ne može doći, te je ova okolnost potpuno irelevantna za odluku suda. Predlaže pobijano rješenje preinačiti i usvojiti zahtjev za ukidanjem odluke skupštine vjerovnika, podredno ukinuti i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

4. Protiv rješenja žalbu je podnio i stečajni vjerovnik BKS-Bank AG zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da je rješenje doneseno je protivno

jasnoj i izričitoj uputi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje: VTS) iz rješenja poslovni broj PŽ-4027/2025-2 od 8. listopada 2025. (dalje: Ukidno rješenje), kojim je već jednom ukinuto ranije rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-43/2024-97 od 17. rujna 2025. o istoj pravnoj stvari. Prvostupanjski sud u pobijanom rješenju ponovno zauzima sadržajno isto pravno shvaćanje koje je VTS već ocijenio pogrešnim i ukinuo svojim ranijim ukidnim rješenjem. Pritom je osobito važno naglasiti da je i u ovom slučaju odluka da se postupak protiv Smiljana Pilipovića ne nastavi donesena upravo zahvaljujući glasovima samog Smiljana Pilipovića i s njime povezanih društava, odnosno onih osoba za koje je VTS već zauzeo stav da su odluku donijeli prvenstveno u vlastitom interesu, a ne u zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika. Nadalje navodi da je sud pogrešno primijenio odredbu članka 108. stavka 1. SZ-a o zajedničkom interesu vjerovnika jer je kriterij „zajedničkog interesa vjerovnika“ postavio na način koji nije u skladu s pravnom naravi i svrhom navedene odredbe. Prvostupanjski sud je kriterij „zajedničkog interesa vjerovnika“ sveo i na procjenu postoji li u imovini tuženika Smiljana Pilipovića nekretnina iz koje bi se eventualno mogla ostvariti prisilna naplata u slučaju uspjeha u sporu, te na apriornu bojazan od mogućih troškova koji bi proizašli iz vođenja postupka. Takvo tumačenje zanemaruje činjenicu da je Vjerovnik, BKS Bank AG, izričito ponudio model koji bi vođenje spora učinio potpuno troškovno neutralnim za stečajnu masu, jer je preuzeo obvezu podmirenja predujma potrebnog za vođenje postupka te je ponudio osigurati punomoćnika koji bi postupak vodio temeljem načela uspjeha u sporu. U takvim okolnostima, je jasno da se za stečajnu masu ne bi stvarali nikakvi dodatni troškovi. Nadalje, u obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud je prihvatio stav stečajne upraviteljice da tuženik Smiljan Pilipović „nema znatnije imovine“, pod čime se zapravo misli na to da on nema evidentirane nekretnine. Takav zaključak nije pravilan jer je posve netočno poistovjećivati s nenaplativošću tražbine uopće. Ovrha i prisilna naplata se može provoditi na širokom spektru imovine i imovinskih prava – na novčanim sredstvima na računima, na poslovnim udjelima, na pokretninama, tražbinama, intelektualnom vlasništvu, prihodima i dohotku dužnika trgovačkim društvima. Posebno je važno naglasiti da je Smiljan Pilipović jedini član i zastupnik po zakonu dvaju trgovačkih društava (HashCode d.o.o., Nice spot d.o.o.), čiji poslovni udjeli nesporno predstavljaju imovinsku vrijednost koja može biti predmetom ovrhe. Prvostupanjski sud je međutim navedeno u potpunosti zanemario, a stečajna upraviteljica nije od nadležnih tijela pribavila podatke o eventualnim računima, tražbinama ili drugim oblicima imovine Smiljana Pilipovića.

Odluka donesena na opisani način ne može se smatrati odlukom u zajedničkom interesu vjerovnika, već isključivo u privatnom interesu jednog vjerovnika – upravo onoga protiv kojega bi se spor trebao voditi. Time su ispunjeni uvjeti iz članka 108. stavka 1. SZ-a da se osporavana odluka ukine kao odluka koja je očigledno protivna zajedničkom interesu svih vjerovnika. Osim toga, prvostupanjski sud zanemaruje činjenicu da su upravo Smiljan Pilipović i s njim povezana društva HashCode d.o.o. i Nice spot d.o.o. stečajnom dužniku pozajmili iznos od preko EUR 6.000.000,00 (šest milijuna Eura) iz čega proizlazi da se radi o subjektima koji raspolažu značajnim financijskim sredstvima i koji posjeduju iznimnu platežnu moć. Nema nikakve logike ni činjenične osnove za zaključak da takvi subjekti ne bi mogli imati prihode i imovinu od koje bi se u budućnosti mogao naplatiti iznos od približno EUR 1,24 milijuna, koliko je predmet potraživanja u postupku poslovni broj

Povrv-28/2023 što je prvostupanjski sud trebao uzeti u obzir prilikom primjene članka 108. SZ-a. Predlaže da ovaj sud preinači rješenje u pobijanom dijelu, podredno ukine prvostupanjsko rješenje i predmet vrati na ponovan postupak.

5. U odgovorima na žalbe stečajni vjerovnici Smiljan Pilipović, HashCode d.o.o. i Nice spot d.o.o. osporavaju žalbene navode. Predlažu odbiti žalbe kao neosnovane.

6. Žalbe su osnovane.

7. Ispitujući pobijano rješenje na temelju odredaba članka 365. stavaka 1. i 2. i članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) u vezi s odredbom članka 10. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane odredbom članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da pobijano rješenje nije pravilno i zakonito.

8. Odredbom članka 105. stavka 2. SZ-a propisano je da će se smatrat da je na skupštini vjerovnika odluka donesena ako zbroj iznosa tražbina stečajnih vjerovnika koji su glasovali za neku odluku iznosi više od zbroja iznosa tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv te odluke, ako ovim Zakonom za donošenje pojedine odluke nije drukčije određeno.

9. Odredbom članka 108. stavka 1. SZ-a propisano je da će sud na zahtjev razlučnoga vjerovnika, stečajnoga vjerovnika koji nije nižega isplatnog reda, stečajnoga upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti ukinuti odluku skupštine vjerovnika ako je protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. O zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka sud je dužan odlučiti odmah na toj skupštini, a u složenijim slučajevima može odgoditi donošenje odluke za osam dana od dana održavanja skupštine (stavak 2.).

10. Iz takvog uređenja proizlazi da se zahtjev mora podnijeti na samoj skupštini, a samo je sudu dana mogućnost da o zahtjevu odluči naknadno.

11. U konkretnom slučaju, iz zapisnika sa skupštine vjerovnika održane 11. rujna 2025. proizlazi da je žalitelj bio nazočan na predmetnoj skupštini i da je podnio zahtjev za ukidanje odluke skupštine vjerovnika da se ne nastavi parnični postupak koji se vodi protiv Smiljana Pilipovića pred Općinskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Povrv-28/2023 iz razloga što je za takvu odluku na skupštini glasovao upravo Smiljan Pilipović i dva društva u HashCode d.o.o. i Nice spot d.o.o. u kojim društvima je on jedini član društva i zastupnik po zakonu. U ponovljenom glasovanju na završnom ročištu 27. travnja 2026. protiv nastavka predmetne parnice glasovali su vjerovnici HashCode d.o.o., Nice Spot d.o.o., Smiljan Pilipović i Zagrebgradnja d.o.o., s ukupnim tražbinama od 12.432.542,67 EUR, dok su za nastavak postupka glasovali vjerovnici s ukupnim tražbinama od 6.505.508,56 EUR.

12. Dakle, da bi se moglo odlučiti je su li ispunjeni uvjeti za ukidanje odluke osim što zbroj iznosa tražbina stečajnih vjerovnika koji su glasovali da se postupak ne nastavi u konkretnom slučaju, mora biti ispunjen i onaj drugi kriterij, a to je da donesena odluka ne bude protivna zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika o čemu su izostali pravilni razlozi.

13. Prvostupanjski sud zasniva svoju odluku na činjenici da ne postoji imovina tuženika Smiljana Pilipovića - nekretnine iz koje bi se eventualno mogla ostvariti prisilna naplata u slučaju uspjeha u sporu, te da su protiv nastavka predmetne parnice glasovali vjerovnici HashCode d.o.o., Nice Spot d.o.o., Smiljan Pilipović i Zagrebgradnja d.o.o., s ukupnim tražbinama u iznosu od 12.432.542,67 EUR.

14. Iako je prethodna odluka ukinuta i dana jasna uputu sucu, sudac se ponovo u svojoj odluci poziva na izvješće stečajne upraviteljice iz kojeg proizlazi da Smiljan Pilipović nema znatniju imovinu iz koje bi se mogao namiriti stečajni dužnik i da bi vođenje te parnice iziskivalo velike troškove koje stečajni dužnik ne bi mogao podmiriti, te da odluka skupštine vjerovnika o uskrati suglasnosti nije protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika zato što su za odluku glasali vjerovnici s tražbinama koje ukupno iznose 12.432.542,67 EUR, dok su protiv bili vjerovnici čije tražbine iznose 6.903.676,99 EUR.

15. U odnosu na imovinu Smiljana Pilipovića, nejasno je temeljem čega je sud donio takav zaključak s obzirom na to da su vjerovnici od stečajne upraviteljice na skupštini 11. rujna 2025. tražili da se pribavi više dokumentacije vezano za imovinu Smiljana Pilipovića, a i sam žalitelj je na skupštini, a što navodi i u žalbi tvrdio da je Smiljan Pilipović imatelj poslovnih udjela u dva društva HashCode d.o.o. i Nice spot d.o.o. čije je jedini član i zastupnik po zakonu. Nadalje, vezano za troškove vođenja parnice žalitelj BKS-Bank AG je na skupštini 11. rujna 2025. izjavio da bi njihov punomoćnik mogao zastupati u tom postupku stečajnog dužnika i da bi naplata ovisila o uspjehu u sporu, a u prijedlogu je također navedeno da se odluka donese pod uvjetom da na ime osiguranja parničnih troškova zainteresirana osoba uplati na račun stečajnog suda iznos od 57.376,00 EUR za četiri radnje u postupku, u roku od 60 dana od donošenja odluke Skupštine vjerovnika te da nakon poduzimanja navedene četiri radnje, a po obavijesti stečajne upraviteljice da su se radnje iscrpile, uplate predujam za daljnje četiri radnje na račun stečajnog suda od 57.376,00 EUR u roku od 60 dana i tako sve do okončanja navedenog postupka. Stoga je nejasan zaključak suda da bi vođenje te parnice iziskivalo velike troškove koje stečajni dužnik ne bi mogao podmiriti, ako bi troškove parnice preuzeo vjerovnik.

16. Osim što sud nije pravilno utvrdio vrijednost imovine Smiljana Pilipovića i što se upušta u to kakav bi bio ishod parnice koja se vodi pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Povrv-3899/2025 ukoliko bi Smiljan Pilipović istaknuo prigovor radi prebijanja, sud pogrešno zaključuje da je u konkretnom slučaju dovoljno da je odluka donesena većinom glasova na skupštini na kojoj su glasovali vjerovnici s tražbinama utvrđenim u iznosu od 12.432.542,67 EUR da se postupak ne nastavi (Smiljan Pilipović, HashCode d.o.o. i Nice spot d.o.o. i Zagrebgradnja d.o.o.) u odnosu na vjerovnike (Republika Hrvatska Ministarstvo financija, Porezna uprava i Ministarstvo poljoprivrede, BKS Bank AG i INA

INDUSTRIJA NAFTE, d.d.) čiji zbroj tražbina iznosi 6.903.676,99 EUR koji su glasovali protiv te odluke.

17. Međutim po mišljenju ovog suda protiv odluke da se parnica ne nastavi su glasovali Smiljan Pilipović i njegova dva povezana društva HashCode d.o.o. i Nice spot d.o.o. čije tražbine iznose 6.935.359,57 EUR koji imaju osobni interes da se parnica ne nastavi (radi se o parnici čija vrijednost je 1.241.439,91 EUR), a tražbina Zagrebgradnje d.o.o. (5.497.183,10 EUR) koja je glasovala protiv odluke je manja od tražbine vjerovnika koji su glasovali za odluku da se parnica nastavi (Republika Hrvatska Ministarstvo financija, Porezna uprava i Ministarstvo poljoprivrede, BKS Bank AG i INA INDUSTRIJA NAFTE d.d. 6.903.676,99 EUR). Pritom je potrebno ukazati da je uloga stečajne upraviteljice u skladu s odredbom članka 89. točke 15. SZ-a i nakon zaključenja stečajnog postupka zastupati stečajnu masu i voditi postupke u interesu stečajne mase, a pogotovo u situaciji kada za stečajnu masu ne bi nastali i posebni troškovi kao u konkretnom slučaju gdje se vjerovnik obvezao snositi troškove parnice.

18. Slijedom iznijetog valjalo je ukinuti pobijanu odluku na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s člankom 10. SZ-a.

19. U ponovnom postupku sud će ispitati je li odluka donesena na skupštini vjerovnika protivna zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika, pritom će imati u vidu da je zainteresirana osoba - vjerovnik voljna uplatiti predujam za troškove parničnog postupka te u skladu s time donijeti pravilnu i na zakonu osnovanu odluku. Ovaj put će ponovan postupak provesti drugi sudac pojedinac, na temelju odredbe članka 380. točke 3. i članka 381. u vezi članka 371. ZPP-a, s obzirom na to da prethodni sudac nije postupio po danoj uputi.

Zagreb, 8. srpnja 2026.

Predsjednica vijeća
Mirna Maržić

Broj zapisa: **9-3088a-74d78**

Kontrolni broj: **0c047-cdf78-9b33a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.